

[Poul Mortensen.]

gere er det, at de generelle tilskudssystemer, altså lovgrundlaget, som fordelingen finder sted efter, vil virke sådan, at det giver en så korrekt gengivelse af den enkelte kommunes udgiftsbehov som muligt.

Det må være betryggende for folketinget, at det foreliggende lovforslag bygger på de forslag til forbedringer, som den i foråret 1974 af daværende indenrigsminister Jacob Sørensen nedsatte arbejdsgruppe — bestående af repræsentanter for Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner, der havde til opgave at foretage en kritisk vurdering af de hidtil anvendte metoder med henblik på et mere nuanceret tilskudssystem — er nået frem til. Derfor kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale det af indenrigsministeren fremsatte forslag.

Jacob Sørensen (V):

Når jeg tænker tilbage på de forventninger, der for et års tid siden var til det arbejde, som den nedsatte arbejdsgruppe skulle udføre, specielt i socialudvalget, og med henblik på, at vi skulle komme flere skridt videre med hensyn til at overføre socialrefusionerne til bloktilskudssystemet, så må jeg desværre erkende, at det resultat, der er kommet ud af det i den henseende, ikke er ret meget. Det er meget beklageligt, at man ikke har set sig i stand til at finde ændringer, som kunne medføre, at vi, uden at det fik uheldige konsekvenser, kunne overføre en større del af de sociale refusioner til bloktilskudssystemet. Jeg vil håbe, at man ikke hermed har opgivet ævred med hensyn til fremover at finde frem til forbedringer, som tager særlig sigte på det sociale område.

Ændringen på amternes område i forbindelse med sygehusrefusionen kan jeg give fuld tilslutning til; jeg mener, det er en væsentlig forbedring, der sker derigennem. Også boligsikringsændringen og den ventil, der er åbnet for, at vækstkommuner kan få en lille forbedring, kan jeg give tilslutning til, også for vækstkommunernes vedkommende ud fra den baggrund, at de jo altid er et eller halvandet år bagefter med generelle tilskud til tilvæksten. Derfor må vi efter min opfattelse være en lille smule imødekommende på anden måde over for disse kommuner.

Det store og mest iøjnefaldende ved forslaget er jo gennemførelsen af dette løn- og prisindeks, som er nævnt i forslaget, og som skal indgå i beregningerne af tilskuddenes størrelse til de forskellige amter og kommuner.

Det er jo et problem, som har været drøftet indgående i det sidste år, rejst af kommuner og amtskommuner her i det østlige Danmark, hvor man mente, det var berettiget, at man på grund af de pris- og lønforskelle, der findes f. eks. i forbindelse med stedtillægsordningen, indregnede dette i de generelle tilskud.

Principielt må man vel medgive, at det er rigtigt at gøre dette, men forudsætningen må vel nok være den, at man er kommet så langt med udligningen, som man ønsker at komme. Det er dog tvivlsomt, om vi er det allerede nu. Der står jo mere tilbage nu, f. eks. de 17 pct. af socialudgifterne, og hvis man skal foretage en fuldstændig vurdering af, om udligningen sker i tilstrækkeligt omfang, som man ønsker det, må man også til at analysere, hvad man får for sine skattepenge de enkelte områder i de forskellige distrikter af landet. Jeg tænker her på, at det foruden at være væsentligt, hvor meget man betaler i kommuneskat, også er væsentligt, hvor stor en kommunal service man modtager; man kan ikke alene ud fra skatteprocenterne afgøre, om udligningen er i orden.

Vi er noget betænkelige ved udviklingen, der følger af løn- og prisindeksindarbejdelsen, idet det jo helt klart betyder, at den vestlige del af landet får mindre og den østlige del af landet mere. Men der sker jo yderligere det ved samme lejlighed, at de 17 pct. fra socialrefusionerne kommer ind i billedet, og jeg håber, at vi i udvalget kan få et bedre overblik over, hvordan den endelige virkning vil være, når vi når frem til den 1. april 1976.

Jeg kan tilsige mit partis velvillige indstilling til at få dette forslag gennemført.

Maisted (FP):

Dette lovkompleks er vanskelig gennemskueligt, og ved en gennemlæsning af lovforslaget er det første udtryk, éns øje falder på: et tilskudssystem efter objektive udgiftsbehovskriterier.

Hvis man så læser indenrigsministeriets